

[Mølgaard.]

sag mon blevet rejst, eller var den ikke blevet rejst, hvis hr. Glistrup havde blandet sig uden om politik?

Til sidst: hvad er det dog for et elendigt makværk af argumentation, dette tings næststørste parti, fremskridtspartiet, stiller op i betænkningen, der er afgivet af udvalget for forretningsordenen om denne sag: at sagen skal standses, fordi betydelige vælgerkredse har sluttet op om fremskridtspartiet? Fordi $\frac{1}{2}$ mill. vælgere står bag; er det dét, der er argumentationen? Hvad har dette dog med ret og uret at gøre? Er det folke-domstolsprincippet, man vil have indført, og i givet fald: hvor mange snese tusinde stemmer skal der stå bag en person, før man begynder at beskytte?

Jeg er vildt uenig i denne mindretalsudtalelses præmisser, og jeg kan ikke skjule, at jeg finder det forunderligt, at man i et så stort parti som fremskridtspartiet synes at kunne blive enige i en så principiel sag med så udviklede forhold bag. Men fremskridtspartiet er jo i øvrigt ikke det eneste store parti, hvor man med forundring må konstatere en fuldstændig enighed, ikke alene om retsgrundlaget, men også om den konkrete vurdering af præmisserne i denne sag.

Lis Starcke (DR):

Retfærdigheden skal ske fyldest i dette land, men det har generet min retsbevidsthed, at flere af folketingets medlemmer i tilfældet Glistrup så at sige har dømt, før domstolene har talt. Med denne begrundelse ønsker jeg ikke at stemme for ophævelse af hr. Glistrups immunitet, men vil undlade at stemme.

Maisted (FP):

Man må altså konstatere, at medlemmer af folketinget har dømt hr. Glistrup på forhånd. Man må konstatere, at det mest prominente medlem af dette ting, statsministeren, konsekvent ikke har været til stede, når denne sag har været behandlet.

Når hr. Mølgaard taler om, at der skulle være faldet en dom i denne sag, så er det ukorrekt. Det eneste, den domsafsigelse drejede sig om, var aftaleforhold; der var intet andet, der blev bedømt i den domsafsigelse.

Det er beklageligt, at de, som hævder, at dette ikke er en politisk sag, undlader at tage ordet eller være til stede og bekræfte, at de

over for befolkningen har dømt hr. Glistrup på forhånd og alligevel lader, som om dette skulle være en upolitisk sag.

Ole Olsen (SF):

Jeg havde ikke tænkt at komme herop. Det er kun fremskridtspartiets fremstilling, der gør det. Jeg må gøre opmærksom på, at jeg har altid personlig næret en dyb tvivl om, hvorvidt det var en politisk sag, og har da meget nøje, da jeg kom ind i folketinget, overvejet min stilling, hvad jeg skulle gøre, når dette skulle til afstemning. Jeg har da personlig ment, at der i hvert tilfælde nok var nogle elementer i sagen, hvor hr. Glistrup måske kunne strafforfølges. Men det, jeg kan blive oprørt over, er, at jeg skal finde mig i en beskyldning – og det skal resten af tingets medlemmer også – fra fremskridtspartiets side om, at jeg og andre har dømt hr. Glistrup på forhånd i denne sag.

Jeg må sige, at jeg agter med en vis vaklen at stemme for ophævelse af den parlamentariske immunitet, men jeg synes altså, fremskridtspartiet burde opføre sig lidt mere anstændigt over for resten af dette tings medlemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgsflertallets indstilling vedtoges med 124 stemmer mod 26; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Der vil nu blive givet justitsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om forsvarsordningens videreførelse.

(Beslutningsforslag nr. B 1. Fremsat 2/3 77. Første behandling 10/3 77. Betænkning 23/3 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag: